herpy

SLANGER

Blood Python

Python brongersmai

Python brongersmai er en kraftig, kortstjertet pyton fra moser og skove i Sydøstasien, rød, orange eller gulbrun med tegning i gult og beige. Den bliver 120-180 cm, vejer mange kilo og æder gnavere. Den kan leve over 25 år og passes i et stort, lukket gulvterrarie med stabil varme, 60-70 % luftfugtighed og en stor vandskål.

Familie: Pythonidae Tidligere navn: *Python curtus brongersmai* Udgivet 16. november 2026

SPECIFIKATIONER

DYRET

Voksenstørrelse	**120-180 cm** total længde inkl. hale
Levetid	**20-30 år**
Aktiv	**Skumring og nat**
Levevis	**Jordboende**
Biotop	**Regnskov og vådområde**
Sværhedsgrad	**Øvet**

PASNING

Min. terrarie	**120 × 60 × 45 cm** L × B × H til 1 voksent dyr
Temperatur, dag	**26-28 °C**
Hotspot	**30-32 °C**
Temperatur, nat	**25-26 °C**
Luftfugtighed	**60-70 %**
Vand	**Vandskål**
UVB	**Ikke nødvendig**
Kost	**Hvirveldyr**
Holdes	**Enkeltvis**

AVL

Formering	**Æglæggende**
Kønsmoden	**36-48 mdr.**
Kuldstørrelse	**12-30 æg**
Inkubation	**60-75 dage** ved 31-32 °C

BESKYTTELSE OG PAPIRER

CITES	**Appendiks II**
EU-bilag	**Bilag B**
IUCN	**Ikke truet (LC)**

Arten står på CITES liste II og i bilag B i EU's forordning 338/97 (familielistningen Pythonidae spp.). Indførsel fra lande uden for EU kræver CITES-tilladelse, som udstedes af Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø (SGAV) efter BEK nr. 1588 af 9.12.2024. Arten er ikke omfattet af forbudslisten for slanger i BEK nr. 1261 af 17.11.2015. Dyrevelfærdslovens almindelige krav gælder; dyrevelfærd hører også under SGAV.

Om arten

Python brongersmai er en kompakt og meget kraftigt bygget pyton med kort hale og bred, tung krop. Grundfarven er rød, orange eller mere rustbrun, og over den ligger gule og beige pletter og striber langs kroppen samt sorte og beige pletter på siderne. Bugen er hvid, ofte med små sorte mærker. Hovedet er normalt gråt med en hvid stribe bag øjet. De klareste røde dyr tager to til tre år om at udvikle farven, og unge dyr er brunlige eller rødbrune.

Hannerne er mindre end hunnerne. Hannerne bliver normalt 90-150 cm og hunnerne 120-180 cm, med enkelte op til omkring 240 cm. Et voksent dyr på 120-150 cm vejer 4,5-7 kg, og ældre dyr kan veje over 9 kg. Angivelserne for nyklækkede unger svinger fra 20 til 43 cm. Arten hører sammen med *Python curtus* og *Python breitensteini* til de kortstjertede pytoner; alle tre blev regnet som underarter af *Python curtus*, til de blev ophøjet til arter i 2001. I handlen blandes de tre arter let sammen.

Vilde dyr, især voksne fra Malaysia, havde et ry for at være uforudsigelige. Opdrættede dyr, der håndteres roligt fra ung, bliver normalt rolige. Arten er højrøstet: den hvæser og puster, når den er utryg, og det er normalt. Der findes mange farve- og tegningsvarianter (morfer), men vejledningen handler om arten selv.

Udbredelse og levested

Python brongersmai lever i Sydøstasien: på den malaysiske halvø, i det sydlige Thailand og i Vietnam og på Sumatra øst for de centrale bjergkæder. Den findes også på Bangka og flere andre øer i Malaccastrædet, blandt andet Lingga- og Riau-øerne og Penang. Typelokaliteten er Singapore.

> **Oprindelig udbredelse:** Indonesien, Malaysia, Thailand og Vietnam.

LEVESTED

P. brongersmai lever i sumpe, moser og fugtig skov fra havniveau op til omkring 650 m. Den findes også regelmæssigt på oliepalmeplantager, hvor gnaverne er talrige, og plantagerne har gjort arten mere almindelig. Den lever på jorden og holder sig skjult under træstammer og sten og i huller. Den er mest aktiv i skumringen og om natten.

Føden består næsten kun af gnavere, især rotter, der lever tæt på mennesker, og som den griber fra baghold og kvæler. Forplantningen er stærkt sæsonbundet, og hunnerne lægger normalt æg hvert andet år. Arten fanges i stort omfang til læderindustrien og til dyrehandlen.

Pasning

TERRARIET

Et voksent dyr skal have et terrarie på mindst 120 × 60 × 45 cm (længde × bredde × højde). Arten bruger kun gulvet, så gulvarealet er det vigtigste, og terrariet skal være bredere end højt. Store hunner skal have et gulvareal på 150 × 60 cm. Terrariet skal være lukket og uigennemsigtigt, for arten er hemmelighedsfuld og trives bedst, når den føler sig skjult. Et træ- eller plastterrarie, der tåler fugt, er det bedste valg; åbne glasbure med netlåg holder dårligt på varme og fugt.

Unger skal have en lille, ventileret plastikkasse på omkring 25 × 15 cm, for de bliver usikre og holder op med at æde i for store rum. De flyttes til større gulvareal i takt med væksten: omkring 45 × 25 cm efter et halvt år, omkring 85 × 45 cm til unge voksne og derefter voksenstørrelsen.

Låget skal kunne låses, for slangen er stærk og finder enhver svaghed. Bunden kan være avispapir eller kraftpapir i flere lag (dyret ligger ofte mellem lagene), kokosfibre eller et fugtigt, støvfrit lag af cypresflis eller aspenspåner. Undgå ceder og fyr. Hold unger på fugtigt køkkenrulle. Indret med et skjul i hver ende af terrariet, så små, at slangen ligger tæt i dem. Fjern afføring og snavset bund med det samme.

TEMPERATUR

Arten trives ved stabile, moderate temperaturer og tåler dårligt for stor varme. Hele terrariet holdes på 26-28 °C om dagen og 25-26 °C om natten. Hvis der gives lokal varme, skal varmepladsen være 30-32 °C, målt med et infrarødt termometer, og den kolde ende 27 °C. Brug en varmemåtte eller varmekabel på den ene side, altid med termostat. Temperaturer under 18 °C er skadelige.

Opvarmning af hele rummet er et alternativ, der giver en jævn temperatur. Brug aldrig varmesten. Placér terrariet væk fra vinduer, hvor solen kan overophede det.

Et dyr, der bruger dage i vandskålen eller flygter fra varmen, har det for varmt. Et dyr, der ikke æder eller ligger tæt sammenrullet, har det ofte for koldt.

Læs mere: Varme og temperatur

LUFTFUGTIGHED OG VAND

Luftfugtigheden skal ligge på 60-70 %, målt med et digitalt hygrometer midt i terrariet. Arten skal ikke holdes våd: for fugtigt giver rynket, blank hud og luftvejsinfektioner, og for tørt giver hudskifteproblemer. Står vandskålen midt i temperaturgradienten, fordamper det nok til at holde fugten, og ventilationen skal være så god, at luften ikke bliver stillestående. Ved hudskifte sprøjtes terrariet dagligt, og et fugtigt skjul hjælper.

Stil altid en stor vandskål frem, så dyret kan ligge i den. Arten drikker meget og elsker at ligge i vand. Skift vandet dagligt. Ligger dyret i vandet i flere dage uden at komme op, er terrariet for varmt, eller dyret har mider; små sorte prikker i vandet, der ligner valmuefrø, er et tegn på mider.

Læs mere: Luftfugtighed, sprøjtning og ventilation Læs mere: Typiske sygdomme og tegn på sygdom

LYS OG UVB

Arten er skumrings- og nataktiv og har ikke vist at kræve UVB. Almindeligt lys i et rum med en naturlig døgnrytme er nok, og lyset tændes omkring 12 timer. Giv ikke lys om natten. UVB kan bruges, men er ikke dokumenteret nødvendigt for arten.

Læs mere: Lys og UVB

FODER

P. brongersmai er kødæder og skal have hele byttedyr. Rotter er det ideelle byttedyr gennem hele livet; nyklækkede unger tages ofte med hoppermus og skifter inden for få måltider til rottehvalpe. Fodr optøede, frosne byttedyr og opvarm dem før fodring til omkring 40 °C, så slangens varmefølsomme læbegruber har et mål. Brug lange fodertænger.

Arten har et langsomt stofskifte og stor appetit, så den bliver let for fed. Er den for fed, skal fodringen være sjældnere eller byttedyrene mindre. Et sundt dyr har en tydelig rygryg og en blød skråning fra ryg til sider, ikke en flad eller rund ryg.

Fodringshyppighed: - Unger: en gang om ugen. - Voksne: hver 2. uge med mellemstore til store rotter. - Dyr, der tager på i vægt: hver 3. uge eller mindre bytte.

Efter fodring skal dyret have fred. Afføring er sjælden: voksne dyr kan gå i 1-2 måneder, nogle endnu længere, uden afføring, så længe de æder og trives.

ADFÆRD OG HÅNDTERING

P. brongersmai kræver en rolig og bestemt holder. Giv et nyt dyr omkring 2 uger i fred, og start først håndtering, når det æder regelmæssigt. Hold de første omgange korte, nogle få minutter. Støt hele kroppens vægt med begge hænder og underarme, og undgå at hænge slangen eller lægge den over skuldrene. Grib ikke efter hovedet. Unger er nervøse og kan sno sig, slå ud og bide, når de håndteres for meget.

Hvæsen og pusten er normalt og et tegn på, at slangen er utryg. Håndtér ikke dyret ved hudskifte, lige efter fodring eller når det er stresset. Vask hænder før og efter, for krybdyr kan bære salmonella.

Hold dyrene hver for sig. Der er ingen fordel for dyrene ved at bo sammen, og de skal kun mødes ved parring.

Læs mere: Karantæne og hygiejne

Avl

KØNSMODENHED OG KØNSBESTEMMELSE

Hannerne er mindre og har en længere, tykkere halerod end hunnerne, og hunnerne bliver kønsmodne ved en større længde end hannerne. Kønnet bestemmes sikrest med en sonde, som kun en erfaren person bør bruge. Dyrene bliver kønsmodne efter 3-4 år. Hunner skal være fuldt udvoksede og i god huld, før de sættes i avl.

PARRING

Forplantningen er stærkt sæsonbundet, og i naturen lægger hunnerne normalt æg hvert andet år. Om en køleperiode er nødvendig i fangenskab, er ikke dokumenteret. Dyrene holdes hver for sig, og hannen sættes ind til hunnen under opsyn og skilles fra igen bagefter. Fodr kun, når dyrene er adskilt. En hun bør ikke sættes i avl hvert år.

ÆGLÆGNING OG KULD

Kuldet er i gennemsnit på 12-16 store æg, der hver vejer 83-90 g, og kuld på op til 30 æg forekommer. Hunnen ligger rullet om æggene og æder ikke, til de er klækket. Æglægningstiden i fangenskab er ikke dokumenteret. Giv hende en lukket, mørk æglægningskasse med fugtig sphagnum eller vermiculit.

INKUBATION

Æggene klækker efter omkring 2-2,5 måneder (60-75 dage). Temperatur og fugtighed under kunstig udrugning er ikke dokumenteret for arten. Tallene er lånt fra *Python regius*: 31-32 °C og høj luftfugtighed, med æggene på fugtig vermiculit i en lukket beholder med et par lufthuller. Ungerne bliver i ægget en dag eller to, mens de optager blommesækken. Hjælp ikke

med udklækningen.

OPDRÆT AF UNGER

Nyudklækkede unger er 20-43 cm. Sæt hver unge for sig i en lille, ventileret kasse med skjul, vand og lidt varme, og hold dem på fugtigt køkkenrulle ved 60-70 % luftfugtighed. Sprøjt kassen hver anden dag. De fleste starter med hoppermus og går hurtigt over til rottehvalpe, en gang om ugen. Unger er mindre tilgivende over for fejl end voksne, så vælg ikke en nyklækket unge; en veletableret ungslange på nogle måneder, som æder godt, er et bedre valg.

Sundhed og typiske fejl

De fleste problemer skyldes fejl i opsætningen. De typiske er:

- Fedme ved for store eller for hyppige måltider. Det forringer avlsresultaterne og gør luftvejsproblemer sværere at klare.
- Luftvejsinfektion ved for fugtig, stillestående eller kold luft: dyret trækker vejret med åben mund, gurgler eller har snot. Arten får det let.
- Hudskifteproblemer ved for tør luft: dyret får ufuldstændigt eller stykvist hudskifte. Giv et fugtigt skjul og sprøjt terrariet.
- Hud, der ser våd, blank og rynket ud, ved vedvarende for høj luftfugtighed, som giver bakterie- og svampevækst.
- Mider, som ses som sorte prikker i vandskålen og får dyret til at ligge i vandet i dagevis.
- Overophedning, hvis dyret bruger lang tid i vandet.
- Bid fra levende byttedyr. Brug optøede dyr.

Et sundt dyr har klare øjne, en fyldig krop og æder regelmæssigt. Vej dyret jævnligt, for et pludseligt vægttab er ofte det første tegn på sygdom. Krybdyr skjuler sygdom, så opsøg en dyrlæge med erfaring i krybdyr, hvis dyret ikke spiser, taber sig, trækker vejret med åben mund eller virker sløvt.

Spørg altid dine kloge bekendte

Vejledningen er et godt sted at begynde, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskellige, og meget af det vigtigste lærer man af dem, der har holdt arten i årevis. Tal med en avler, en erfaren holder eller en dyrlæge med forstand på krybdyr og padder, før du anskaffer dyret - og igen, hvis noget ser forkert ud.